

A kocsmajtót méregető ember

Vót egy ember, nagyon megszerette a' italt, és vót nekije, tudom is én, húsz hold földje, és végre odajutott, hogy a húsz hold földet eehordta a kocsmábo. És mikor má' nem vót pénze, má' nem vót mit elannyi, elment egyik vasárnap és mérecsgette a kocsmajtót. És mikor mentek templomba, ez vasárnapi nap vót, mentek templomba a' emberek: hát a' meg mi a fenét csinál a kocsmajtóná' e? No de hogy akkor nem mentek oda hozzá, mer' mentek templomba, mikor gyűttek vissza, még mindig azt végezte. Odamentek hozzá:

– Te! Há' mi a fenét csinász? Há' mit mérecsgetsz te itten annyi időn körösztü', má' templombú' gyövünk, minden!

Hát hogy azt méri meg, hogy ezen a' ajtón hugyan fért be őneki a húsz hold földgye. Aszondta neki egy ember:

– Ide figyee'!

– Tessék.

– Itt van ennyi és ennyi pénz, menj be, a kocsmárosú' kérdezd meg! Az pontossan meg fogja mondanni.

Bement, kért italt, s aszondja a kocsmárosnak, hogy:

– Kint a' emberek azt mondták, hogy te meg tudod mondani, hogy hugyan fér be nekem a húsz hold földem ide je!

– Húsz hold földed? Há' mi az? Ide nem húsz hold, ide száz meg ezer holdak is begyűnnek! Lovak, házok, minden befér!

– Igazán?

– Igazán. – Ha föltötögetik, hát akkor má' befér, nem?

[Szóval elitták az árát?]

Elitták a' árát, no.